

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, மம்மாவையும் பாபாவையும் போன்று சேவை செய்வதற்கு உங்கள் புத்தியைச் சதோபிரதான் ஆக்குங்கள். சதோபிரதான் புத்தியைக் கொண்டுள்ளவர்களால் மாத்திரமே ஞானத்தைக் கிரகித்து மற்றவர்களையும் அதனைக் கிரகிப்பதற்குத் தூண்ட முடியும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது செய்யும் அனைத்திலும் அதிமேலான முயற்சி எது?

பதில்: தாய் தந்தையினுடைய சிம்மாசனத்தைப் பெறுவதே அனைத்திலும் அதிமேலான முயற்சியாகும். மம்மாவும் பாபாவும் வந்து உங்கள் வாரிசுகளாகுமளவிற்கு முதல் இலக்கம் ஆகுவதற்கான இலக்கை நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதற்கு அனைத்திலும் அதிமேலான சேவையை நீங்கள் செய்யவேண்டியதோடு, மேலும் பலரை உங்களுக்குச் சமமானவர்கள் ஆக்க வேண்டும். சந்தோஷமற்றவர்களைச் சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குங்கள். உங்கள் புத்தியாகிய கலசத்தில் அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களைக் கிரகித்து மற்றவர்களுக்கும் அதனைத் தானம் செய்யுங்கள்.

பாடல்: அப்பாவிப் பிரபுவைப் போல் தனித்துவமானவர் எவருமே இல்லை.....

ஓம் சாந்தி. தந்தை, அதாவது, தாயும் தந்தையுமானவரே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது இனங்கண்டு கொண்டுள்ளீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இச்சந்தோஷத்தில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். நாங்கள்; இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகியுள்ளோம். குழந்தைகள் சத்தியம் செய்கின்றனர்: பாபா, நாங்கள்; இப்பொழுது உங்களுக்கு மாத்திரமே உரியவர்கள். நாங்கள்; கடவுளுக்கு உரியவர்கள். இப்பொழுது நாங்கள்; அசுரர்களுடன் எந்த உறவுமுறைகளையும் வைத்திருப்பதில்லை. நாங்கள் இப்பொழுது அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதில்லை. அசுர வழிகாட்டல்கள் எவை? ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாதவர்கள் அசுர செயல்களைச் செய்கின்றனர். கடவுளின் செயல்கள் ஒரு வகையும், அசுர செயல்கள் மற்றைய வகையும் ஆகும். ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தை எப்பொழுது, யார் ஸ்தாபித்தார் என்பதை எவருமே அறியார். ஏனைய அனைத்துச் சமயங்கள்; சார்ந்தவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சொந்தச் சமயத்தைப் பற்றித் தெரியும். சந்நியாசிகள் தங்களுடைய தர்மத்தைச் சங்கராச்சாரியாரே ஸ்தாபித்தார் எனக் கூறுகின்றனர். தேவதர்மம் இப்பொழுது இல்லை ஆகவே அதைப் பற்றி யார் உங்களிடம் கூற முடியும்? இலக்ஷ்மி நாராயணன் போன்றவர்களைப் பற்றி எவருமே அறியார். அவர்கள் தந்தையை அறியார்கள். ஆகவே அவர்கள் அவரிடமிருந்து விலகியுள்ளனர். இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லையற்ற தந்தை மீண்டும் ஒருமுறை வந்து எங்களுக்குச் சத்தியயுகத்திற்கான இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். நீங்கள் வைகுந்தத்தின் அதிபதிகள் ஆகவேண்டும். நீங்கள் கிருஷ்ண தாமத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இது அசுரனாகிய கம்சனின் பூமியாகும். கம்சனும் கிருஷ்ணரும் ஒரேநேரத்தில் இருக்க முடியாது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே உங்களுக்கு இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார் என்ற போதையைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டிருக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் பரந்தாமத்திலிருந்து இராவணனுடைய இப்பழைய உலகத்தினுள் வந்து இந்தப் பழைய சரூரத்தினுள் பிரவேசித்துள்ளேன். உதாரணத்திற்கு, மக்கள் ஒரு சரூரத்தை விட்டு நங்கிய ஆத்மாவிற்கு உணவு படைக்கும்பொழுது அந்த ஆத்மா ஒரு பழைய சரூரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றார். அந்த ஆத்மாவிற்கு இது ஒரு பழைய உலகம் எனக் கூறப்பட மாட்டாது. ஆத்மா ஒரு பழைய சரூரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றார், அவருக்கு உணவளிக்கப்படுகின்றது. இந்தச் சம்பிரதாயங்கள் பாரதத்தில் தொடர்கின்றன. இது அவர்களுடைய நம்பிக்கையாகும். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: எனது கணவருடைய ஆத்மா இந்தப் பிராமணரின் சரூரத்தினுள் வந்தார். அவர்களிடம் அந்த நம்பிக்கையுள்ளது. அவள் அவருடைய கணவனின் உருவத்தையும் பெயரையும் நினைவு செய்கின்றாள். ஆத்மா வந்து அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றார். இதுவே இங்குள்ள சம்பிரதாயம் ஆகும். இவ்விடயங்கள் சத்தியயுகத்தில் இருப்பதில்லை. தேவையற்ற செலவு செய்தலும், அலைந்து திரிதலும் பக்தி மார்க்கத்திலுள்ள வழக்கமாகும்.

அந்த நம்பிக்கையை வைத்திருப்பதன் மூலம் அவர்கள் தற்காலிகச் சந்தோஷத்தைப் பெறுகின்றனர், அதுவும் தந்தையிடமிருந்தே பெறப்படுகிறது. தந்தை ஒருபொழுதும் துன்பம் விளைவிக்க மாட்டார். ஞானம் இல்லாததன் காரணத்தினால் கடவுளே சந்தோஷத்தையும் துன்பத்தையும் கொடுக்கின்றார் என மக்கள் கூறுகின்றனர். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களே, பின்னர் வந்து பிராமணர்கள் ஆகுவார்கள். ஒருவர் உங்கள் குலத்துக்கு உரியவர் ஆகும்பொழுது, அவர் பெருமளவு பக்தி செய்துள்ளார் என்பதை உங்களால் கூற முடியும். அவர் நன்றாகக் கற்றாராயின் அவர் ஒரு மிகச்சிறந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொள்வார். பெருமளவு பக்தி செய்துள்ளவர்களிடம் தந்தை வந்து அவர்களுடைய பக்தியின் பலனைத் தருவதற்காகத் தான் இப்பொழுது வந்துள்ளதாகக் கூறுகின்றார். பக்திமார்க்கத்தில் துன்பம் உள்ளது. அவர்கள் அதிகளவு அலைந்து திரியவேண்டியுள்ளது! நூங்கள் தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றினால் உங்களை நான் அனைத்துத் துன்பத்திலிருந்தும் அகற்றி அப்பால் அழைத்துச் செல்வேன். தந்தை ஒருபொழுதும் பிழையான வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்க மாட்டார். அவர் நேரடியாக வந்து உங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தைக் கொடுக்கின்றார். இராவணனே ஒருவருடைய புத்தியில் அமர்ந்து வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றான் எனக் கூறப்படமாட்டாது. இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. மாயையினாலேயே மக்கள் முற்றாகத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகிவிட்டனர். நூங்கள் தேவர்கள் ஆகுவீர்கள் என்பதையும், அரைக் கல்பத்தின்; பின்னர் நூங்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகத் தொடங்குவீர்கள் என்பதையும் நூங்கள் அறிவீர்கள். இந்த பாபா முதிர்ச்சியும், அனுபவமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். அவர் சாதுக்களையும், புனிதர்களையும் பார்த்துள்ளார். அவர் சமயநூல்களையும் கற்றுள்ளார். தந்தை நிச்சயமாக ஓர் அனுபவம் வாய்ந்த இரதத்தினுள்ளேயே பிரவேசிப்பார். கடவுள் ஏன் இந்த இரதத்தை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதற்கான ஒரு வரலாறு நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும். பகரதன் (பாக்கிய இரதம்) நினைவு கூரப்படுகின்றார். பகரதனிலிருந்தே கங்கை தோன்றியது என அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு ஒருவரிலிருந்து கங்கை நூர் தோன்ற முடியாது. முன்னர், நாங்களும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இந்த பிரம்மாவே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை பிரவேசிக்கும் பாக்கிய இரதம் ஆவார். மக்கள் குழப்பமடைந்து வினவுகின்றனர்: அவர் எவ்வாறு பிரம்மாவினுள் பிரவேசிக்க முடியும்? இந் நபரை நூங்கள் பிரம்மா என அழைக்கின்றீர்கள். ஆனால், பிரம்மா கடவுள்! அவர் சூட்சும உலகவாசி ஆவார். ஆனால் நூங்கள் ஒரு மனிதனைப் பிரம்மாவாக ஆக்கியுள்ளீர்கள். அவர்கள் அத்தகைய விடயங்களைக் கூறுவார்கள். இது அவர்களுடைய கற்பனையாகும். பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரரும் எவ்வாறு இங்கு இருக்க முடியும்? ஓ! ஆனால் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாய்வழி மூலமே பிராமணர்கள் படைக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் இங்கிருப்பார்கள், இல்லையா? எது நடந்ததோ அது மூண்டும் நடைபெற வேண்டும். இல்லாம் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வாறு வந்தார்கள்? என்ன நடந்தது? அவை அனைத்தும் மூண்டும் இடம்பெறும். நூங்கள் நாடகத்தின் இரகசியங்களை அறிவீர்கள். வேறு எவரும் அவற்றை அறியார். நாடகத்தின் கால எல்லை நூறாயிரக்கணக்கான வருடங்கள் என அம்மக்கள் கூறுகின்றனர். பிரளயம் இடம்பெற்றது எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். கிருஷ்ணர் வருவாராயின் அவர் சத்தியயுகத்திலேயே வருவார். ஆகவே அவர்கள் ஏன் அவரைத் துவாபரயுகத்தில் காட்டியுள்ளனர்? விநாசம் ஒருபொழுதும் இடம்பெறாது. அவர்கள் பாடுகின்றனர்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! ஆகவே, அவர் நிச்சயமாகத் தூய்மையற்ற உலகினுள் வந்து தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்காக ஒருதடவையே வருகின்றேன். ஞானக்கடலாகிய என்னால் மாத்திரம் உலகின் இரகசியங்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்த முடியும். நான் எவ்வாறு பழைய உலகைப் புதியதாக்குகின்றேன் என நான் இங்குமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். அது எல்லைக்குட்பட்ட வீட்டின் விடயமாகும் ஆனால் இதுவோ எல்லையற்ற வீடாகும். தந்தை உங்கள் மேல் அன்பு வைத்துள்ளார். இதனாலேயே அவர் பக்தி மார்க்கத்தில்கூட உங்களுக்கு அதிகளவு உதவி செய்கின்றார். மனிதர்களால் இதனைச் செய்யமுடியாது. அவர்கள் கூறுகின்றனர்: சந்தோஷம் நிறைந்த ஒரு பிறவியைக் கடவுள் கொடுத்தார். ஒருவரிடம் பெருமளவு செல்வம் இருந்தால் அவர்கள் கடவுளே அதனை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார் எனக் கூறுகின்றனர். அந்தவகையில், அவர் அதை எடுத்துச் சென்றாராயின், ஏன் அங்கு துன்பம் வர வேண்டும்? தந்தை கூறுகின்றார்: ஒரேயொரு தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும்

செவிமடுக்காதீர்கள். தந்தை, ஆசிரியர், சற்குரு ஆகிய மூன்று பாகங்களையும் தந்தையே நடிக்கின்றார். ஒரேயொருவரே சர்கதியளிப்பவர் ஆவார். ஒரேயொரு கடவுளே குருடர்களுக்கான கைத்தடி ஆவார். ஒரேயொரு கடவுளே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர்;. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் சாதுக்களையும் ஈடேற்றவே வருகின்றேன். நூங்கள் அனைவரும் பிரம்மகுமாரர்களும் பிரம்மகுமாரிகளும் ஆவீர்கள். சத்தியயுகத்தில் தூய இல்லறப் பாதை இருந்தது. இப்பொழுது, விகாரம் நிறைந்த இல்லறப்பாதை என்றழைக்கப்படும் தூய்மையற்ற இல்லறப் பாதையே உள்ளது. மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமற்றுள்ளனர், கேட்கவே வேண்டாம்! அவர்கள் தொடர்ந்தும் விரக்தியில் அழுது புலம்புகின்றனர்; எண்ணிக்கையற்ற சமயங்கள் இருக்கின்றன. சத்தியயுகத்தில் ஒரு தந்தையால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு தர்மமே இருந்தது. கஃதையில் அவர்கள் எழுதியுள்ளனர்: கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகின்றார். இந்த ஒரு தவறையே அவர்கள் செய்துள்ளார்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை அசரீரியானவர், அவருடைய பெயர் சிவன். ஆத்மாக்களின் பெயர் ஒன்றேயாகும். (ஆத்மா). அவர்கள் ஒருபொழுதும் இன்னொரு பெயரைக் கொண்டிருப்பதில்லை. சரூரத்தின் பெயர் மாறுகின்றது. நூங்கள் ஒரு சரூரத்தை விடுத்து வேறொன்றை எடுக்கும்பொழுது உங்கள் பெயர் மாறுகின்றது. பாபாவின் பெயர் சிவபாபாவே ஆகும். அவர் ஒரு சரூரத்தின் பெயரைப் பெறுவதில்லை. 84 பிறவிகளை அனுபவம் செய்யும் ஆத்மா தனது சரூரங்களுக்குரிய பெயர்களையே கொண்டுள்ளார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான், ஒரு பெயரையே கொண்டுள்ளேன். நான் இவரினுள் பிரவேசித்தாலும், இந்தச் சரூரத்தின் அதிபதி இந்த தாதாவுடைய (பிரம்மா) ஆத்மாவே ஆகும், நான் மனிதர்களை படைப்பதற்கு இவருக்குள்ளேயே பிரவேசிக்கின்றேன். மனித குலத்தின் தந்தை நிச்சயமாக இங்கு இருக்கவேண்டும். மக்கள் இவ்விடயங்களை அறியார். அனைவரும் கற்கும் ஒரேயொரு கல்லூரி இதுவேயாகும். முரளிகள் எங்கும் செல்கின்றன, ஆனால், சிலருடைய புத்தி சதோபிரதானாகவும், மற்றவர்களுடையது சதோ, இரஜோ அல்லது தமோவாகவும் இருக்கின்றது. அவர்கள் முற்றிலும் எதனையும் கிரகிக்காத பொழுது, அவர்களுடைய செயல்கள் அவ்வாறு ஆகுகின்றன. தந்தையால் என்னதான் செய்ய முடியும்? அனைவரும் ஒரேமாதிரி இருக்கமுடியாது. இது கடவுளின் கல்லூரியாகும். கற்பிப்பவராகிய ஆசிரியரான கடவுள் ஒருவரே. அவர் கற்பிக்கின்றவர்கள் அந்த கற்பித்தல்களைக் கிரகித்து, மற்றவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக ஆசிரியர்கள் ஆகுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் சோதிக்க வேண்டும்: எனது புத்தி சதோபிரதானாக உள்ளதா? மம்மாவும் பாபாவும் செய்வதைப் போன்று என்னால் விளங்கப்படுத்த முடியுமா? எத்தனை மாணவர்கள் தினமும் வகுப்பிற்கு ஒழுங்காக வருகின்றார்கள் என அனைத்து நிலையங்களிலிருந்தும் பாபா செய்தியைப் பெறவேண்டும். அவர்கள் எவ்வளவு காலம் தூய்மையைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்? தந்தை அனைத்து அட்டவணைகள் பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும். தாயும் தந்தையுமே மூத்தவர்கள். தாய் ஜெகதாம்பாளும் ஒரு மகளாவார். இந்த பாபா இவ்வுலக அனுபவமும் உடையவர். ஒரு நாடகத்தின் முக்கிய நடிகர்கள் அவதானிக்;கப்படுகின்றனர். தந்தை இந்த இரதத்தைப் பெற்றுள்ளார். ஆகவே அவர் நிச்சயமாக ஏதோ ஒன்றைச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆதிதேவர் பிரம்மா அதிகளவு நினைவுசெய்யப்படுகின்றார். ஆதிதேவர்; யார் என்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. உண்மையில், இந்த இருவரும் தாய், தந்தையாகிய ஆதிதேவனும் ஆதிதேவியுமாக ஆகுகின்றனர். பின்னர் தாயாகிய சரஸ்வதி இவருடைய வாயினுடாகத் தோன்றுகின்றார், ஆகவே அனைவரும் குழந்தைகள் ஆகுகின்றனர். இவர் கூறுகின்றார்: நான் சிவபாபாவின் குழந்தையும், அவரது மனைவியும் ஆவேன், ஏனெனில் அவர் என்னுள் பிரவேசித்து, எனது வாயினுடாகக் குழந்தைகளைப் படைக்கின்றார். இவை மிகவும் ஆழமான விடயங்கள். சதோபிரதான் புத்தியைக் கொண்டுள்ளவர்களால் மிகவும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள இயலும். அதுவும் வரிசைக்கிரமமானதாகும். அரச குடும்பத்தினருக்கும் பிரஜைகளுக்கும் இடையில் அதிகளவு வேறுபாடு உள்ளது. பிரஜைகள் அவர்களது சொந்த முயற்சிகளால் அவ்வாறு ஆகுகின்றனர். அரசர்களும் அவர்களது சொந்த முயற்சிகளால் அவ்வாறு ஆகுகின்றனர். தந்தை கூறுகின்றார்: நூங்கள் நன்றாகக் கற்றார்களாயின் நூங்கள் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறுவீர்கள். வாரிசுகள் ஆகுகின்றவர்கள் அரச குடும்பத்தில் ஒருவராக ஆகுவார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: முழு முயற்சி செய்யுங்கள். நான் உங்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்காக வந்துள்ளேன். நாங்கள் தாய், தந்தையிடமிருந்து சவர்க்க இராச்சிய ஆஸ்தியை நிச்சயமாகப் பெறுவோம் என்ற முயற்சியை நூங்கள் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நூங்கள் சத்திரியர்கள் ஆகுவீர்கள். மாணவர்களாலும் தங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்தப் பாடசாலைகளில்,

ஒருவர் சித்தியெய்தாது விட்டால் அவர் அந்த வருடத்தை மீண்டும் கற்க வேண்டும். இங்கு, எவராலும் மீண்டும் கற்கமுடியாது. நீங்கள் சித்தியெய்தாவிட்டால் நீங்கள் சித்தியெய்தாமலேயே இருப்பீர்கள், இதனாலேயே நீங்கள் முழு முயற்சி செய்யவேண்டும். பலரையும் உங்களுக்குச் சமமானவர்கள் ஆக்குவதே அனைத்திலும் அதிமேலான சேவையாகும். சந்தோஷமற்றவர்களைச் சதா சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குங்கள். இதுவே உங்கள் தொழிலாகும். பாபா எப்பொழுதும் கூறுவார்: சிந்தியில் பல மக்கள் அவர்களது வீடுகளையும் குடும்பங்களையும் நீங்கிச் சென்றதனால் நீங்களும் அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என எண்ண வேண்டாம். இல்லை. அது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், எவரையும் கடத்துவதற்கான கேள்விக் கே இடமில்லை. கடவுள் தய செயல்களைச் செய்ய மாட்டார். அவை பிழையான குற்றச்சாட்டுகளாகும். மம்மாவும் பாபாவும் முதல் இலக்க அந்தஸ்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். பின்னர் நீங்களும் மம்மா, பாபாவினது சிம்மாசனத்தை அடைகிறீர்கள். முதல் இலக்கமாக உள்ளவர்கள் பின்னர் தொடர்ந்தும் கழிறங்குகின்றனர். குழந்தைகள் வளர்ந்து சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த பின்னர் மம்மாவும் பாபாவும் இரண்டாவது இலக்கத்தவராக ஆகுவார்கள். முதல் அரசரும் அரசியும் அப்பொழுது கனிஷ்டர் (அந்தஸ்து குறைகின்றது) ஆகுகின்றனர். ஆகவே, மம்மா, பாபாவினுடைய சிம்மாசனத்தை அடைவதற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் இப்பொழுது அதை அடையத் தேவையில்லை ஆனால் அது எதிர்காலத்தில் ஆகும். மம்மாவும் பாபாவும் வந்து உங்கள் வாரிசுகள் ஆகவேண்டும். பாபா குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மிகவும் நன்றாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். இந்த ஞானமானது மிக விரைவாக நழுவிச் செல்லும் இரசத்தைப் போன்றது. சிலர் முற்றிலும் எதனையும் கிரகிப்பதில்லை. அது ஓர் அற்புதம்! கிருஷ்ணர் அன்றி, அசரூரியான கடவுளே இங்கு உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்ற நம்பிக்கையைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டுள்ளீர்கள். கடவுள் பேசுகின்றார்: உங்களால் கடவுளிற்கு ஓர் சரூரத்தைக் கொடுக்க முடியாது. கிருஷ்ணரின் சரூரத்தினுடாகக் கடவுள் சிவன் பேசுகின்றார் என எங்கும் எழுதப்படவில்லை. இவை கடவுளின் வாசகங்கள் ஆகும். தந்தை கூறுகின்றார்: அனைத்திற்கும் முதலில், பாபா இங்கமர்ந்திருந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பது உங்கள் இதயத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும். நீங்கள் “பாபா” எனும் வார்த்தையை நினைவுசெய்யும்பொழுது, ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யவேண்டும். நீங்கள் எவ்வளவிற்குக் கற்கின்றீர்களோ அவ்வளவிற்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தைச் சுவர்க்கத்தில் பெறுவீர்கள். நீங்கள் எவ்வளவிற்கு பாபாவை நினைவு செய்கின்றீர்களோ, அந்தளவிற்கு உங்கள் பாவச்சுமைகள் முடிவடையும். பாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் உங்கள் புத்திகள் தங்கப்பாத்திரங்கள் ஆகுகின்றன. நீங்கள் தொடர்ந்தும் தானம் செய்தால் உங்களால் கிரகிக்க இயலும். நீங்கள் செல்வத்தைக் கொடுக்கும்பொழுது அது குறையாது. தந்தை உங்களைப்பிட்டுப் பூரிப்படைவார். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களைத் தானம் செய்கின்றீர்கள். அம்மக்கள் தாங்கள் செவிமடுக்கும் சமயநூல்களையே ஞானம் எனக் கருதுகின்றனர். அவர்கள் அவற்றை (சமயநூல்கள்) நூறாயிரக்கணக்கான பெறுமதியான சொத்தாகக் கருதுகின்றனர், ஆனால் அவை சிப்பியின் பெறுமதியானவையே ஆகும். ஆகவே, பாபா கூறுகின்றார்: உங்களைத் திரும்பவும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லும் தந்தையே உங்கள் ஆசிரியரும் சற்குருஷமாவார் என்பது குழந்தைகளின் இதயத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டும். அவர் உங்களை முக்திக்கும் ஜீவன்முக்திக்குக்கும் அழைத்துச் செல்வார். இதுவே ஞான அமிர்தமாகும். குழந்தைகள் பாடசாலையில் கற்கும்பொழுது, அவர்கள் பிரம்மச்சாரிகளாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் களங்கம் அடைந்தால், அவர்களின் கல்வி மந்தமாகுகின்றது. அவர்களது புத்தி முற்றாக அசுத்தம் அடைந்து விடுகின்றது. இக் கல்வி ஆன்மீகமானதாகும். பிரம்மச்சாரியத்தைக் கடைப்பிடிக்காது விட்டால், உங்களால் கிரகிக்க முடியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுதே கற்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் உங்களால் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆகமுடியாது. உங்கள் சொந்த முயற்சிகளினால் நீங்கள் இவ்வாறு ஆகுவீர்கள். தந்தை அந்த ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுப்பாராயின் அவர் அனைவரையும் ஓர் அரசர் ஆக்கிவிடுவார். தந்தை கூறுகின்றார்: இது ஒரு கல்வியாகும். நீங்கள் நன்றாகக் கற்றால், நீங்கள் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். உங்கள் புத்தி தொடர்ந்தும் அலைந்து திரிந்தால், நீங்கள் தயவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இது ஒரு மிகப்பெரிய கல்லூரியாகும். இதன் பெயரே: பிரம்ம குமாரர் குமாரிகளுடைய ஈஸ்வரிய பல்கலைக்கழகம். இது கடவுளினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. கடவுள் தந்தை என

அழைக்கப்படுகின்றார். ஆகவே தந்தையே, தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவார். உங்களைத் தவிர வேறு எவரும் இதனைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவரே சற்குருவாக அனைவரையும் திரும்பி அழைத்துச் செல்பவர் ஆவார். அவர்கள் தங்களுடைய குருமார்களில் ஒருவர் மரணிக்கும் பொழுது, அவருடைய சிஷ்யர்களில் ஒருவரை அவரின் கதியில் அமரச் செய்கின்றனர். அது கலப்படமாகும். இங்கே தந்தை உத்தரவாதம் அளிக்கின்றார்: நான் அனைவரையும் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்வேன். எங்கு? நீங்கள் எங்கு செல்வதற்காக அரைக்கல்பமாகப் பக்தி செய்துள்ளோர் அவ்விடத்திற்காகும். நான் உங்களை முக்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். பின்னர் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் வைகுண்டத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவார்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. கல்வியைக் கிரகித்து ஏனையோருக்குக் கற்பிப்பதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகுங்கள். மம்மா, பாபா செய்வதைப் போன்று சேவை செய்யுங்கள்.
2. அழிவற்ற ஞான இரத்தினங்களைத் தானம் செய்து சந்தோஷமற்றவர்களைச் சந்தோஷமானவர்கள் ஆக்குங்கள். மிகவும் நன்றாகக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

ஆசுவாதம்: சப்தத்திற்கு அப்பாலுள்ள அதிமேன்மையான ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக நிலைத்திருப்பதன் மூலம் அமைதி சக்தியை அனுபவம் செய்கின்ற ஒரு மாஸ்டர் விதை வடிவம் ஆகுவார்களாக. சப்தத்திற்கு அப்பாலுள்ள மேன்மையான ஸ்திதியே சக்திமிக்க ஸ்திதியாகும். அது அழகானதும், தனித்துவமானதும், அனைத்து வெளிப்படையான கவர்ச்சிகளிலிருந்து அப்பலுள்ளதும் ஆகும். இந்த மேன்மையான ஸ்திதியில் ஒரு விநாடியேனும் ஸ்திரமாக நிலைத்திருந்தால், நாள் முழுவதும் செயல்கள் செய்யும் போது அதன் தாக்கத்தை அனுபவம் செய்வதுடன், நீங்கள் விசேடமான அமைதி சக்தியையும் அனுபவம் செய்வீர்கள். இந்த ஸ்திதியே கர்மாதீத ஸ்திதி என அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது முழுமையும் சம்பூர்ணமுமான தந்தைக்குச் சமமான ஸ்திதியாகும். இதுவே மாஸ்டர் விதை வடிவமாக இருக்கின்ற மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஸ்திதியாகும். இந்த ஸ்திதியினால், ஒவ்வொரு பணியிலும் வெற்றியை அனுபவம் செய்வீர்கள்.

சுலோகம்: எவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மேன்மையான வாசகமாக உள்ளதோ அவரே மகாத்மா ஆவார்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----